

HAYALİM GERÇEK OLDU

Hilal ŞAHİN

Sevgili İLKYAR,

ben çok mutluyum, çünkü hep hayalim olan bir şey gerçek oldu.

Ben de sizlerin bize yaptığı gibi 23 nisan projesinde bende başka çocuklarla ilgilenme fırsatı buldum. Ben 3. sınıftayken benim okuluma geldiniz ve bütün fikirlerim değişti. Ve sizi tanıdıktan sonra tek hedefim Ankara'yı kazanmak oldu. Çünkü ben sizlerin gözündeki o ışığı gördüm. Bize yardım etmek için adeta çırpınıyordunuz.

Küçüktüm ama tahmin edebiliyordum birçok imkânsızlık içinde bizlere ulaşmaya çalıştığınızı. Bende bunu için hep daha çok çalıştım. Çünkü benim bir hedefim vardı: ben de sizin gibi olmak istiyordum. Çünkü siz o kadar değerliydim ki benim için sizi çok seviyordum ve çok özlüyordum. Ve içimden hep şu geçti. "Ben de Ankara ya gitcem İLKYAR'dakileri görcem ve onlar gibi iyi bir insan olcam" diye hayal kurdum.

Önce Ankara'yı kazandım. Daha sonra fırsat buldukça depoya yardım etmeye çalıştım. Benim bir hayalim daha

vardı. O da 23 nisan projesinde bize abi ablalarımız yaptığı gibi bende başka çocuklara yardım etmek,onlarla ilgilenmek istiyordum. Bende sizin bana yaptığınız gibi birilerine umut olmak istiyordum. Çünkü bir ya daha fazla birilerinin hayatına dokunmak istiyordum bende tıpkı sizin benim hayatıma sihirli bir değnekle dokunduğunuz gibi. Ve ben 2 gün boyunca çocuklarla birlikteydim. Evet bu benim hayalimdi. Çok istiyordum. Ve ben geceleri uyuyamadım bile heyecandan.

Adeta sabahlar olmak bilmiyordu. Ama onların yanına gidince de zaman çabucak geçiyordu. O kadar güzellerdi ki onlarla insan zamanın nasıl geçtiğini anlamıyordu ki. Çok masumlardı. Ama onların tek farkı diğerlerinden doğarken zengin doğmadılar. İmkânsızlıklar için de büyüyorlar ve onlarda bizler gibi kendi şansını kendi yaratmak zorunda olanlar. Ve nerdeyse hepsine sordum. Artık hepsinin bir hayali var. Odtü de okumak. Onların bir amacı vardı artık ve bu işe başlamak için ilk adım bu olsa gerek.

Aslında birkaç öğrencinin de ODTÜ görmeyi çok istiyormuş. Ve İLKİYARın sayesinde bu hayelleri gerçekleştirenler vardı. Hatta onlarla konuştuğumda hala burda olduklarına inamayanlar bile vardı. Ama dün bu çocukların içinde buruk bir hüznün vardı. Çünkü burdan gitmek istemiyorlardı ki ama

ailelerine, arkadaşlarına kavuşacakları içinde mutluydular belki ama bu çocuklar hem mutluluğu, hem mutsuzluğu aynı anda yaşadılar.

Demek ki İLKİYAR demek ki bu anlama geliyor. Çünkü bende çok iyi hatırlıyorum gideceğim gün çok mutsuzdum. Son gün bizi de Eymir Gölüne götürmüşlerdi. Ama ben o gün çok mutsuzdum. Çünkü ben sizlerden ayrılmayı hiç istememiştim. Eymir Gölüne ikinci gidişim oldu ve gene ilkyarla gittim ben oraya ama her şey aklımdaydı. Gidip köşesinde ağladığım ağaç bile aklımdaydı. O yüzden onları o kadar iyi anlayabiliyordum ki.

Şimdi birçoğu derslerine çok daha sıkı sıkıya sarılacak ve onlar da tıpkı birçok gönüllünün hayali olan başka çocuklara yardım etmek için daha çok ders çalışıp Ankara'ya gelmek için büyük bir savaş verecekler. İlkıyar farklı bu yüzden önceden hayatlarına dokundukları çocuklar şimdi büyüyüp onlarda başka çocuklara umut oluyorlar. Resmen bir umut döngüsü olmuş. Evet belki maddi olarak çok büyük destek olamıyorlar ama bu kadar imkânsızlık içinde kaç tane çocuğun hayatı değişiyor. O çocuklar da başka çocukların hayatlarını değiştiriyor. Çünkü umut olmak cebine az ya da çok para koymaktan çok daha iyidir. Siz çocuklara balık tutmayı öğretiyorsunuz. Ve onlar balık tutmayı öğrendiklerinde zaten kendi paralarını kazanmayı öğreniyorlar. Ve ben böyle bir döngünün içinde olduğum için çok mutluyum. İyi ki sizler gibi iyi insanları tanıma fırsatı buldum. Ve artık bende sizin gibi olmak için çalışcam. Çünkü ben iki gün boyunca gördüm ki bu çocuklar çok masum ve bende onlara yardım etmek için elimden geleni yapacağım. İlkıyar vakfı yokluk içinde çocuklara ulaşan çok ama çok değerli insanların bulunduğu çok

güzel gönüllülük esaslı bir vakıf ve bende grur duyuyorum onlardan biri olduğum için.

Son olarak şunları söylemek istiyorum ben çok güzel bir iki gün yaşadım. Hayalim gerçek oldu. Bende çocuklar gibi buruk bir mutluluk yaşadım. Keşke daha fazla burda kalma şansları olsaydı da daha fazla zaman geçirebilseydim çocuklarla. Ama her şey güzel oldu çocuklar mutluymdu. Onlar mutlu oldukça bizlerde mutluymduk. Ben İLKİYAR'a teşekkür ediyorum, İLKİYAR bize gerçekten insanlığın ne anlama geldiğini öğrettiği için.

Hilal Şahin
Kırıkkale Üniversitesi Tarih Bölümü 4

